

РЕШЕНИЕ

гр. София, 21.05.2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВНИЯТ СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, първи наказателен състав, в публичното съдебно заседание на двадесет и шести април през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Илиева
ЧЛЕНОВЕ: Емилия Петкова
Димчо Георгиев

в присъствието на секретаря Росица Иванова и с участието на прокурора ЕМИЛИЯ Станинска, след като разгледа докладвано от съдията Емилия Петкова ВНОХД №40 по описа на АСНС за 2012г. и за да се произнесе взе предвид следното:

С Присъда от 15.02.2012г. по НОХД №25/2012г. Специализираният наказателен съд – гр. София, 2-ри н.с., е признал подсъдимите Г. Г. Г., Д. Д. Д. и П. К. Ж. за ВИНОВНИ в извършване на престъпление по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК, като на основание чл. 58а ал.1 от НК /в редакция Д.В. бр. 27/2009г./ вр. с чл. 2 от НК, при условията на чл. 55 ал.1 т.1 от НК, ги е осъдил, като им е наложил наказания от по ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. На основание чл. 66 ал.1 от НК по отношение на подсъдимите Г. Г. Г. и П. К. Ж. съдът е отложил изпълнението на наказанията „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от по ТРИ ГОДИНИ, а на основание чл. 67 ал.3 от НК е постановил през изпитателния срок на всеки от тези двама подсъдими изпълнение на ПРОБАЦИОННА МЯРКА по чл. 42а ал.2 т.1 вр. с ал.1 от НК – „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ А.“ /гр. Д., ул. „Б.“ №4 /къща/- за подс. Г. и гр. Д., ж.к. „Д.“, бл. 70, вх Д, ет.1, ап.1 – за подс. Ж./ за срок от по ТРИ ГОДИНИ, като е определил на основание чл. 42б от НК периодичност на явяване и подписване на всеки един от посочените двама подсъдими пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице три пъти седмично. По отношение на наложеното на подсъдимия Д. Д. Д. наказание от ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от свобода, на основание чл. 57 ал.1 вр. с чл. 60 ал.1 и чл. 61 т.2 от ЗИНЗС, е постановено изтърпяването му при първоначален „строг“ режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. На основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК от така наложените на всеки един от тримата подсъдими наказания, е приспаднало времето, през което всеки от тях е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, както следва: за подс. Г. Г. Г. – считано от 15.12.2009г. до 29.12.2009г.; за подс. Д. Д. Д. – считано от 15.12.2009г. до 24.06.2010г.; за подс. П. К. Ж. – считано от 16.12.2009г. до 15.01.2010г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода. По отношение на подс. Д. Д. Д., на основание чл. 59 ал.1 т.2 от НК, е приспаднало времето, през което той е бил с мярка за неотклонение „Домашен арест“, считано от 25.06.2010г. до 04.01.2011г., като два дни домашен арест се зачитат за един ден лишаване от свобода. По отношение на подс. Д. Д. Д. е постановено, на основание чл. 68 ал.1 от НК, наказанието, наложено му с Присъда №5/09.02.2009г. по НОХД №532/2008г. по описа на ОС – гр. Д. в размер на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, да бъде изтърпяно изцяло и отделно при първоначален „строг“ режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип на основание чл. 57 ал.1 вр. с чл. 60 ал.1 и чл. 61 т.2 от ЗИНЗС. На основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК по отношение на същия подсъдим

Д. Д. Д. Специализираният наказателен съд е приспаднал и времето, през което той е бил с мярка за неотклонение „Задържан под стража“ по НОХД №532/2008г. по описа на ОС – гр. Д., считано от 26.02.2008г. до 25.02.2009г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода. На подсъдимите са били възложени направените по делото разноски от общо 509, 85 лв., като всеки един от тях е осъден да заплати такива в размер на от по 165,95 лв.

Против присъдата в срок е постъпил протест от прокурор от Специализираната прокуратура – гр. София, с оплакване за явна несправедливост на наложените на подсъдимите Г. и Ж. наказания, неправилно приложение на института на условното осъждане по чл.66 ал.1 от НК, с искане да бъде увеличено наказанието, както и да не се прилага разпоредбата на чл. 66 ал.1 от НК по отношение на подсъдимите Г. и Ж..

Против присъдата в законоустановения срок е постъпила и жалба от подс. Д. Д. Д. чрез защитника му адв.Хр. Х. от АК – гр. Д., с доводи за неправилност и незаконосъобразност на присъдата, постановена спрямо неговия подзащитен и за явна несправедливост на наложеното по отношение на подс. Д. наказание. Твърди се, че е налице хипотезата на чл. 321 ал.5 от НК по отношение на конкретния подсъдим, моли се за намаляване на наказанието до законовия минимум, или /алтернативно/ - намаляване размера на наказанието на Д. на 2 години лишаване от свобода.

В съдебно заседание пред настоящата съдебна инстанция защитникът на подс. Д. – адв. Хр. Х. поддържа изцяло подадената въззивна жалба срещу присъдата на първоинстанционния съд по изложените в нея съображения, като поддържа и направените в нея искания. Настоява за намаляване на наказанието и по съображения за влошено здравословно състояние на подзащитния му.

Подсъдимият Д. Д. Д. поддържа въззивната жалба и настоява за намаляване на наложеното му от първостепенния съд наказание.

Защитниците на подсъдимите Г. Г. Г. – адв. Р. Г. и на подс. П. К. Ж. – адв. В. Иванов, както и самите двама подсъдими Г. и Ж. – всички - призовани на основание разпоредбата на чл. 320 ал.5 от НПК, в съдебно заседание пред въззивната инстанция заявяват, че не желаят да се присъединят към жалбата на подс. Д. Д.. Заявяват, че намират присъдата на първоинстанционния съд за законосъобразна, обоснована, както и справедлива спрямо тях в санкционната ѝ част.

В съдебното заседание пред настоящата съдебна инстанция прокурорът от Апелативната специализирана прокуратура поддържа въззивния протест. Изразява съображения за несправедливост на наложените наказания на подсъдимите Г. Г. и П. Ж.. Твърди за несъобразност на наказанията на тези двама подсъдими с генералната и специалната превенции и с целите на наказанието по чл. 36 от НК. Поддържа направените в протеста искания за отмяна приложението на чл. 66 от НК по отношение на наказанията на подсъдимите Г. и Ж.. Прокурорът изразява становище за неоснователност на въззивната жалба на подс. Д. Д. и пледира за потвърждаване на присъдата в частта ѝ, касаеща този подсъдим.

Апелативният специализиран наказателен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените от страните съображения и като сам служебно провери правилността на присъдата, намери следното:

Съдебното производство пред първата съдебна инстанция се е развило по реда на Глава 27-ма от НПК - чл. 371 т.2, чл. 372 ал.4 и чл. 373 ал.3 от НПК.

Цялостното признаване от страна на подсъдимите на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, обуславя и пределите на инстанционния контрол, а така също фактическите рамки на въззивното решение.

При проверка на процесуалната дейност на първостепенния съд в съкратеното съдебно следствие, настоящият въззивен състав намира, че тя е осъществена при съблюдаване на нормативната уредба на посочената по-горе диференцирана процедура.

Решението за предварително изслушване на страните е взето от Специализирания наказателен съд по искания на подсъдимите, направени изрично с писмени молби. Първостепенният съд се е произнесъл по чл. 370 ал.4, след като е правилно е преценил, че са налице всички обстоятелства по чл. 370 ал.2 и ал.3. Страните в производството по предварително изслушване, както и по-нататък в производството по чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК, са конституирани правилно. Предвид на това, че обвинението е за престъпление по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от Нк, не са конституирани частни обвинители, граждански ищци и граждански ответници.

В първоинстанционното производство по настоящото дело е спазен регламентираният в Глава 27-ма от НПК ред за допускане и провеждане на съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371 т.2 от НПК. В съдебното заседание, проведено на 15.02.2012г. първоинстанционният съд се е уверил в действителността на направените от тримата подсъдими Д., Г. и Ж. волеизявления по чл. 371 т.2 от НПК, а именно – личното, доброволно и цялостно признаване от страна на всеки един от тях на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и съгласието, изразено от всеки от подсъдимите, да не се събират доказателства по тези факти. След като се е убедил в правно валидно извършените признания от страна на подсъдимите на фактите по обвинителния акт и съгласието им да не се събират доказателства по тях, а така също след като е извършил правилна и законосъобразна доказателствена преценка, съдът се е произнесъл с надлежно определение по чл. 372 ал.4 от НПК.

Коментирайки спазването на процедурата по особеното производство по Глава 27-ма /чл. 371 т.2, чл. 372 ал.4 и чл. 373 ал.3 от НПК/, настоящият въззивен състав намира за уместно да отбележи тук, че доказателствената преценка на първоинстанционния съд и постановяването на неговата присъда са извършени в съответствие с чл. 373 ал.3 от НПК. По-долу в настоящия съдебен акт тези изводи ще бъдат аргументирани подробно.

Съобразно пункт 8.2 от Тълкувателно Решение №1/06.04.2009г. по т.д №1/2008г. на ВКС на РБ, ОСНК, след като установи изпълнение от страна на първоинстанционния съд на процесуалните норми по Глава 27-ма от НПК, въззивният съд следва да реши делото на основата на фактическата обстановка, очертана в обвинителния акт, като приеме такива фактически положения, които са напълно съвместими с признатите факти.

Въз основа на това, решаващият състав на въззивния съд намира за безспорно установена и приема /също както това е сторил първоинстанционният/, следната относима към предмета на делото фактическа обстановка:

Подсъдимият Г. Г. Г. е роден на 22.05.1978г. в гр. Д. Живее в същия град, на ул. „Б.“ №4. Българин е, с българско гражданство. Ж. е, с две малолетни деца, дъщери на 6 и 10 години, за които се грижи. Завършил е средно специално образование. Т. ангажиран е, осъществява трудова дейност като крупие, не е осъждан.

Подсъдимият Д. Д. Д. е роден на 20.01.1973г. в гр. Д. Живее в същия град, на ул. „О. Д. К.“ №30. Българин е, с българско гражданство. Завършил е средно специално образование. Ж., има непълнолетно дете /син/, за което се грижи. Понастоящем не работи. Осъждан е.

Подсъдимият П. К. Ж. е роден на 15.11.1983г. в гр. Д. Живее в същия град, в ж.к. „Д.“, бл. 70, вх. Д, ет.1, ап.1. Българин е, с българско гражданство. Завършил е основно образование. Не е Ж., живее на съпружески начала. Към момента не работи. Не е осъждан.

От справките за съдимост, издадени от бюро „Съдимост“ при Р. съд гр. Д., се установява, че подсъдимите Г. и Ж. не са осъждани до момента, а подсъдимият Д. с влязла в сила на 25.02.2009г. Присъда № 5/09.02.2009г. на Окръжен съд гр. Д., за извършено на 20- 22.02.2008г. престъпление по чл. 354 а ал.2 изр.2 вр. ал.1 пр.1 вр. чл. 26 ал.1 от НК, е осъден на лишаване от свобода за срок от две години, което изпълнение, на основание чл. 66, ал.1 от НК, е отложено с изпитателен срок от пет години. Това предходно осъждане не се отразява на правната квалификация на настоящото престъпление, но то е извършено в изпитателния срок по горепосочената присъда.

През 2008г. разпространението на наркотични вещества в гр. Д. се осъществявало от Д. С. и С. Н. П.. Разпространението конкретно на хероин се извършвало от П.. В началото той го разпространявал сам и чрез подсъдимия Д. Д. Д.. След задържането на Д. през месец февруари 2008г., П. предложил на Д. К. К. да започне да разпространява хероин. К. се съгласил и извършвал тази дейност до есента на 2008г., когато бил отстранен от Св. П. поради неиздължаването му за сума от 2500лв. На мястото на К. започнал да работи К. Л., който по това време скоро бил излязъл от затвора.

През месец януари 2009г. Л. започнал почти непрекъснато да придружава Св.П. при срещите му с непознати лица, от които закупувал хероина.Срещите винаги се провеждали по пътя между гр.Д. и гр.Варна. На срещите П. давал парите, а непознатите лица посочвали мястото, където бил скрит наркотика.След това Л. вземал наркотика от мястото и го носел в гр.Д.. П. и Л. отмервали количеството наркотик на везна,след което го разделяли на две части,като едната вземал Л., а другата оставала у П..Със своето количество Л. зареждал с хероин лице с имена „Г.“ и такова с прякор „Д. Щангата“.

В началото на 2009г. И. К. отишъл да работи на обект на П.,намиращ се в гр.Д., до магазин „К.“. Всеки ден П. ходел на обекта и при едно от посещенията си Д. на К. хапче „амфетамин“ за проба.След като опитал, К. казал на П., че амфетаминът е добър.Не след дълго К., след разговор с П., започнал също да разпространява наркотични вещества - амфетамин, като парите от продажбата отчитал на П., а впоследствие и на Л..

Така от началото на 2009г. П. започнал да набира хора, които да продават наркотици в гр.Д., като се стремял да обхване целия пазар за високорискови наркотични вещества, а не само на хероина. На практика П. сформирал организирана група, която да се занимава с разпространение на наркотични вещества в гр.Д.. Групата е била създадена с користна цел и да върши престъпления по чл.339 ал.1 и чл.354а ал.1 и 2 от НК.

Ръководител на групата бил С. П., на второ ниво били К. Л., С. Е., както и подсъдимите Г. Г., Д. Д. и П. Ж.. На третото ниво били Д. Р., Д. К., М. С., И. К. и В. Б.. Няколко седмици след убийството на Д. С., който преди това контролирал пазара на амфетамин и марихуана в гр. Д., П. повикал на среща К. Л.,С. Е., подс. Г. Г. и подс. Д. Д.. На срещата П. казал,че трябвало да се работи, за да се изкарват пари. Обяснил,че той купувал амфетамин и марихуана за по 5000лв. на килограм. Той щял да им дава амфетамин по 7,50 лв. за грам, а марихуаната за по 6,50 лв. за грам. Наркотиците щели да се дават на основните дилъри за по 10лв. на грам за амфетамин и по 8 лв. за грам марихуаната. Така, колкото щял да спечели П.,толкова щели да печелят и

останалите.Трябвало всеки да си намери дилъри, които да разпространяват наркотиците на улицата. Условието на П. било подс. П. Ж. да взема наркотиците на доставна цена, тъй като той бил връзката с хората, които доставяли амфетамин. По този начин ясно се оформила групата,която била с ръководител С. П., на второ ниво били К. Л., подсъдимият Д. Д., С. Е., подсъдимият Г. Г. и на трето ниво били дилърите, които да продават на улицата.

През месец август 2009г. се провела втора среща на групата.На срещата били П., Е., Л. и подсъдимият Г. Г.. П. казал, че имало хора от групата, които му дължали пари, затова направил преразпределение на функциите в групата, като за парите от продажбата на екстази, амфетамин и марихуана щял да отговаря подсъдимият Г. Г.. Л. трябвало да осъществява връзката между подсъдимия П. Ж. и останалите от групата. Л. щял да взема наркотиците от подс. Ж. и да ги предава на другите от групата.

През пролетта на 2009г. П. бил Д. пари в заем на подс. Г.. След около два месеца той потърсил Г. и го попитал кога ще му върне заема. Подс. Г. му казал,че ще търси от друго място пари, за да му ги върне.П. му предложил да си намери двама дилъри и да ги зарежда с наркотици, с което щял да си върне заема. В началото Г. отказвал, но след като не намерил пари, се съгласил. Така той намерил две момчета – Г., по прякор „Гъргата“ и Д., по прякор „Денката“,които живеели в ж.к. „Б.“ в гр. Д., в близост до ромската махала. П. казал на подс. Г., че ще взема наркотик - марихуана от Л.. Подс. Г., когато трябвало да се зареди с наркотик, се обаждал на Л., който му определял среща. Срещите били винаги в околностите на Д., като Л. посочвал мястото, където били оставяни наркотиците. Подс. Г. винаги намирал на посоченото място разфасовано наркотично вещество, поставено в мокри кърпички и всички в найлонови торбички. Подс. Г. вземал по 25 грама амфетамин и 25 грама марихуана. След като вземал торбичките, той предавал наркотичното вещество на посочените две момчета /Г. „Гъргата“ и Д. „Денката“/. След като бил продаден наркотика, подс. Г. давал парите на П. или Л..

Свидетелят Д. Т. първоначално се зареждал с наркотици от подс. Д. Д., в последствие, през лятото на 2009 година, започнал да се зарежда от подс. Г. Г.. Първия път се срещнали до „С. къща“ в гр. Д.. Т. се качил в автомобила на подс. Г., в който бил и С. Е.. Потеглили към „К.“. Като стигнали ж.п.моста, подс. Г. спрял автомобила под моста, слязъл и отишъл до тролейбусен стълб. Върнал се в колата на Т. с найлонова торбичка, в която имало марихуана. След това Т. на два пъти ходил в бар „А.“, където подс. Г. хвърлял найлонови торбички с наркотик в близост до бара и Т. ги взимал. След това подс. Г. повикал Т. в бар „Ч. и бяло“.Там двамата отишли в тоалетната, където подс. Г. му казал, че занапред парите от продажбите на наркотици Т. трябва да ги дава на него, а самият наркотик щял да взема от момче с прякор „Гъргата“. След два дни в бар „А.“ подс. Г. показал на Т. едно момче, което било „Гъргата“. Срещите на Т. с подс. Г., на които му давал парите от продажбите, били в бар „Ч. и бяло“, а срещите с момчето с прякор „Гъргата“, на които вземал наркотиците, били в заведението „Кайсийката“. Св.Т. се зареждал и продавал наркотици за подс. Г. в продължение на месец.

Един ден през месец май 2009г. Д. Р. се срещнал с подс. Г. Г.. В разговора Р. приел предложението на подс. Г. да продава наркотици. Уговорката била, че той ще бъде снабдяван с наркотици от момче на име „Гъргата“, а парите ще отчита на подс. Г.. Цената била по 10 лева за грам амфетамин и по 8 лева за грам марихуана.Грамажът бил по 25 грама за всеки от наркотиците. Когато трябвало да се зарежда, Р. отивал в бар „А.“, където се срещал с подс.Г.. Той звънял на „Гъргата“, който, като идвал, оставял наркотиците вляво от бара, под стъпала до магазин за строителни материали. След като Р. вземел наркотика, го разфасовал у дома си и го продавал. След продажбата отчитал

парите на подс.Г.. По този начин Р. се зарежд. и продавал до есента на 2009 г., до момента на задържане на „Гъргата”. След това около месец спрял да продава наркотици.

През 2006г. подсъдимият П. К. Ж. имал проблеми с подсъдимия Д. Д. Д. по повод дължимата сума от 100 лева. Автомобилът на подс. Ж. бил запален, както и апартаментът на подс. Д.. В тази връзка на подс. Ж. била наложена „глоба” от 2000 лева, за да няма неприятности с П.. Подс. Ж. не заплатил тези пари, а заминал за Испания. След завръщането си в България през лятото на 2009 г., подс. Ж. се срещнал с П., като му предложил да работи за него, с цел да избегне неприятностите. П. се съгласил да разпространява наркотични вещества, като П. му казал, че ще бъде зареждан с високорискови наркотични вещества - марихуана и амфетамин. Подс. Ж. трябвало да плаща марихуаната по 8 лева на грам, а амфетамин по 10 лева на грам. В момента на уговорката пристигнал и К. Л. и П. казал на подс. Ж., че занапред ще държи връзка с Л., от когото ще взема наркотичните вещества и на когото ще плаща наркотиците. След това Л. завел подс. Ж. до с. Плачи дол, като след табелата за селото до едно дърво имало дупка, в която имало наркотични вещества. Л. му казал, че това е мястото, откъдето подс. Ж. ще взема вече наркотиците. Подс. Ж. заплатил на Л. сумата от 500 лева за 50 грама марихуана и 10 грама амфетамин. Така на около две седмици подс. Ж. се свързвал с Л. и искал зареждане, като Л. му казвал да ги вземе от посоченото място.

През месец август-септември 2009 г. подс. Ж. разговарял с П. защо нямало наркотик. П. му казал, че неговите хора от гр.В. били пострадали и нямало откъде да се взема наркотик. Тогава подс. Ж. му казал, че има познат човек в гр.П., който можел да намери марихуана и амфетамин. П. му казал да се свърже с този човек. Подс. Ж. се свързал и разбрал, че амфетаминът ще се доставя по 5 лева за грам, а марихуаната - по 3 лева на грам. Ж. предал това на П. и той му казал да поръча 2 кг марихуана. След около 4-5 дни пристигнал човекът от П.. Подс. Ж. се срещнал с него и взел мостра, след което отишъл в бар „С.” и Д. мострата на Л.. След около час дошли Л. и П.. П. казал, че „тревата” – марихуаната, била хубава и Д. на подс. Ж. 6000 лева. С тези пари Ж. платил 2-та кг. високорисково наркотично вещество - „марихуана”. Подс. Ж. и човекът от П. тръгнали с кола по пътя за гр. В. и на около 500 м след „5-ти километър” човекът посочил вляво от пътя храсти, където било наркотичното вещество. След това П. позвънил на П.. Последният му казал да тръгва напред, а той щял да кара след него. Подс. Ж. тръгнал и показал на П. мястото, където бил оставен наркотика.

Седмица след това П. повикал подс. Ж. и му казал да се свърже с човека от П. и да поръча 1 кг „амфетамин”. След около 3-4 дни човекът пристигнал в гр.Д.. Д. на подс. Ж. 1 грам амфетамин за мостра. Ж. отишъл в бар „С.” и Д. мострата на Л.. След час бил повикан в бара, където били П. и Л.. П. казал, че амфетаминът е добър и Д. на Ж. 5000 лева да плати. Ж. отишъл при човека от П. и заплатил амфетамин. Човекът казал, че наркотикът е на същото място, където е била и „тревата” предния път. Подс. Ж. казал за мястото на П., който му казал да я вземе и вкара в гр.Д. и в определен час да отиде до бл.26 в Ж.К. ”Д.”. Подс. Ж. взел амфетамин от мястото и в определения час отишъл до бл.26, където били К. Л. и подс. Д. Д.. Подс. Ж. преД. амфетамин на Л..

Десетина дни след този случай Св.П. позвънил на подс. Ж. и му казал, че амфетаминът бил на привършване и Ж. да поръча още 1 кг. Подс. Ж. позвънил в П. и след 4-5 дни човекът пристигнал в гр. Д.. Първо Д. мостра на подс. Ж., който я занесъл в бар „С.” и я Д. на Л.. След час Ж. отишъл в бара, където бил и П.. Подс. Ж. му казал, че амфетаминът е половин килограм и П. му Д. 2500 лева. Подс. Ж. платил и се уговорил с човека от П. след два часа да се срещнали до бар „Р.”, който се намирал зад „Жълтото кафе” в ж.к.”Д.”. В уговорения час подс. Ж. се срещнал с продавача от гр. П.

и взел амфетамина, който скрил в храстите зад „Жълтото” кафе. На следващия ден подс. Ж. позвънил на П. и казал, че е скрил амфетамина. П. му казал, че в точен час щял да го чака на 500 метра след отбивката за с.Плачи дол. В указания час подс. Ж. отишъл на мястото и пред. наркотичното вещество на П., който бил с Л..

След освобождаването му от ареста, подсъдимият Д. Д. работел като таксиметров шофьор с лек автомобил „Шкода Ф.”. През месец май 2009г. подс. Д. се срещнал с П.. Той казал на подс. Д., че последният му дължи около 7000-8000 лева. Тези пари били стойността на изчезналия наркотик при задържането /през м. февруари 2008г./ на подс. Д.. В следващите месеци П. започнал настоятелно да си искал парите от подс. Д.. Той не можел да намери пари и затова отново се срещнали, като подс. Д. предложил на П. да купи таксиметровия му автомобил за 6000 лева. П. му казал, че щял да си помисли. След няколко дни П. се обадил на подс. Д. и му казал, че може да купи колата за 4000 лева, като 2000 лева щял да си спре от парите, които дължал подс. Д. и да плати 2000 лева. Подс. Д. предложил на П. да си приспадне всичките 4000 лева с автомобила, но П. казал, че щял да си „спре“ само 2000 лева, а върху останалите щяло да тече лихва. След известно време подс. Д. отново отишъл при П. и му казал, че нямало откъде да намери пари и предложил да започне работа при него. П. му казал, че ще помисли. След известно време П. се обадил на подс. Д. и той отишъл в бар „С.”. Тогава П. му казал, че ще започне работа при него, като шофьор на лек автомобил „Форд Мондео“, бял на цвят, комби, с шуменска регистрация. От подс. Д. се искало да управлява автомобила и да вози Л. и другите членове на групата, където те му кажели. Подс. Д. започнал да вози Л., подс. Г., момче по прякор „Дъмбата”, В. по прякор „Трактора” и други момчета. Подс. Д. ги возел в околностите на гр. Д., като те му казвали къде да спира, изчаквал и те се връщали. Подс. Д. разбрал, че това което взимали, било наркотици. След известно време подс. Д. започнал да събира парите от продажбите на наркотици и ги отчитал на П.. Последният казал на подс. Д., че ако искал по-бързо да си изплати дълга към него, да си намери момчета, които да зарежда с наркотици, като сумата от продажбата да му я дава. Така през лятото на 2009 г. подс. Д. се срещнал със св. Д. Т., на когото казал, че занаят пред той щял да го зарежда и на него следвало да се отчита. Уговорката била, че подс. Д. щял да се обажда на Т., което значело, че ще има зареждане. Д. определял място, където Т. да го чака. На мястото подс. Д. пристигал с лек автомобил м. „Форд Мондео“, бял на цвят, комби, с шуменска регистрация. След това подс. Д. отвеждал Т. из околностите на гр. Д. на различни места, където били скрити торбички с наркотични вещества. Местата били по пътя за гр. Балчик в близост до втория пояс, на околновръстния път до ж.к. „Б.”, на тролейбусното обръщало по пътя за с. Победа, по черен път за с. Плачи дол, до сметище за строителни отпадъци.

Св. Я. С. ползвал високорискови наркотични вещества – хероин и през есента на 2009 г. се обадил на подс. Д. и му казал, че искал да си купи от него хероин. Св. С. си уговорил среща с подс. Д. до паметника в близост до КАТ в гр. Д. срещата подс. Д. го попитал колко наркотик искал да купи и С. му казал, че желае 1 грам. Подс. Д. му казал, че щял да му се обади. На следващия ден подс. Д. позвънил на св. С. и му казал, че на алеята в ж.к. ”Б.”, зад бл.2 до околновръстното шосе, под голям камък се намирал хероинът. С. отишъл, намерил камъка и под него открил найлоново пакетче, в което имало хероин. С. взел пакетчето, а на негово място оставил 60 лева. След 2-3 дни С. отново позвънил на подс. Д. и искал наркотик. Тогава подс. Д. му казал да тръгне по пътя за с. С. К., като преди селото имало отбивка, до която имало дървета. Подс. Д. казал, че до второто дърво има камък и под него щял да намери наркотика. Св. С. отишъл и намерил мястото, където под камъка имало найлоново пакетче с хероин. Взел наркотичното вещество, а под камъка оставил сумата от 60 лева. На следващия ден на

С. започнали да звънят различни хора и искали да закупят от него наркотици. С. позвънил на подс. Д., който му казал, че щял да продава хероин за сумата от 10 лева за една „десетка“. Така С. започнал да продава наркотици, като бил зареждан от подс. Д.. Той му се обажд. къде е оставил наркотика, като св. С. отивал на мястото. Това били същите места, които той знаел, вземал наркотика в насипно състояние, после го разфасовал и продавал на различни лица. По този начин С. станал дилър на подс. Д..

Св. М. Н. в началото на месец декември 2009 г. се срещнал с подс. Д. в бар „А.“ в ж.к. „С.“ в гр. Д.. Липсата на пари накарала Н. да приеме предложението на подс. Д. да продава наркотици. На същия ден вечерта подс. Д. се обадил на Н. и му казал да отиде на алеята в ж.к. „Б.“ в близост до кръговото за гр.Балчик. Там подс. Д. посочил място и Н. взел найлонова торбичка, в която имало хероин. Прибрал се у тях и разфасовал наркотика. На следващия ден започнали да му звънят различни лица, за да си купят хероин. Св. Н. продал всичкия наркотик. Подс. Д. му позвънил и го попитал как вървят нещата. Н. му казал, че е прод. всичко. На следващия ден подс. Д. заредил св. Н., като мястото на наркотика било същото. След това Н. го разфасовал и продавал. Така Н. бил зареден 5 пъти с наркотик от подс. Д., като 4-те пъти било на посоченото място, а единия път мястото било на тролейбусното обръщало по пътя за с.Победа. В. вечер подс. Д. звънял на св. Н., уговаряли си среща, на която Н. предавал парите от продажбата на наркотиците.

През есента на 2009 г. Д. Р. бил потърсен от подс. Д., който му предложил отново да започне да продава наркотици, като той щял да го зарежда. Р. се съгласил да продава само марихуана. Подс. Д. Д. на Р. телефонен номер, на който да го търси. Зареждането ставало винаги извън гр.Д., там където били скрити наркотичните вещества. Местата били около с.Плачи дол, до табела или определено дърво, до паметника на Ц., на около 500 метра напред в посока гр.Балчик, в ляво в храстите в гума от товарен автомобил. Когато наркотикът бил на местата до с.Плачи дол, подс. Д. вземал Р., отивали до мястото посочвал го, след което Р. се връщал сам и взимал наркотика. Когато наркотикът бил до паметника на Ц., подс. Д. само първия път показал мястото, а следващите пъти само казвал на Р., че било заредено и Р. направо отивал и взимал наркотика. Марихуаната била в найлонова торбичка по 25 грама, като Р. заплащал по 8 лева на грам, а я продавал по 10 лева за грам.

В. Б. през пролетта на 2009 г. бил потърсен от подсъдимия Д. Д.. При срещата той предложил на Б. да работи с него. Подс. Д. казал на Б., че щял да го зарежда с хероин, а той да го продава. Така се правели „бързи“ пари. Б. се съгласил. Първото зареждане с хероин било в пояс след „5-я километър“ по пътя за гр.Варна. До мястото отишли подс. Д. и Б. с лекия автомобил на подсъдимия „Шкода Ф.“. Подс. Д. показал мястото и казал на св.Б. да рови. Като ровил, Б. намерил две найлонови торбички от по 10 грама с високорисково наркотично вещество - хероин. Подсъдимият Д. казал на Б. да вземе едната торбичка, а другата да я зарови на друго място за следващото зареждане. След като едната торбичка била заровена, двамата се върнали в гр.Д.. В дома си Б. разфасовал хероина на „десетки“. „Десетка“ означавало една десета от грам хероин. От торбичката излезли 100 „десетки“. В. „десетка“ била продавана от Б. за по 10 лева. Местата, откъдето Б. се зареждал с наркотик от подс. Д., били от сметището за строителни отпадъци до с.Плачи дол, до лозята по черния път за с.Победа. След продажбата Б. отчитал парите на подс. Д.. Така Б. продавал наркотици от пролетта до месец септември 2009 г.

На 15.12.2009 г. от страна на разследващите органи бил извършен оглед на черен път, започващ от околоръстен път на гр.Д. в участъка му между кръговите движения за К.” и гр.Балчик. На около 200 м в южна посока от началото на черния път се намерил лек автомобил “Рено Туинго” с ДКН ТХ 0893 ТХ. На около 2 м. от заден десен

габарит на автомобила се намерила метална кутия с пластмасов капак с надпис "Нескафе".

Огледът е бил извършен след задържането на К. Л. и подсъдимия Д. Д..

На 16.12.2009 г. от разследващите органи бил извършен оглед на полезащитен пояс, започващ от околоръстен път на гр.Д. в участъка му между кръговите движения за К." и гр.Балчик, като поясът се явява успореден на черен път, водещ към с.Плачи дол. По черния път се намирало „У” образно кръстовище с две разклонения. На около 50 м. от това кръстовище, по протежение на западния малък път, при огледа се намерила купчина от строителни отпадъци. При разравянето на купчината били открити 8 броя топки, завити от намачкана хартия. В топките се намерило вещество, като част от него било на прах, а другото на бучки. На около 10 м. северно от купчината със строителни отпадъци, на земята била намерена кърпичка, в която имало полиетиленова торбичка.

От заключението по изготвената физико-химическа експертиза (т.3, л.271-273) се установява, че съдържанието на 8-те броя топки, завити с намачкана хартия е „амфетамин”. Общото нето тегло е 187,876 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент-„амфетамин” от 3%. Съдържанието на полиетиленовата торбичка, завита в кърпичка, е „амфетамин” с нето тегло 6,975 грама и съдържание на активно действащ наркотичен компонент-„амфетамин” от 16%.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза е установено, че стойността на наркотичното вещество „амфетамин” с общото нето тегло от 187,876 грама, е 5636,28 лева.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза е установено, че стойността на наркотичното вещество „амфетамин” с общото нето тегло от 6,975 грама, е 209,25 лева.

На 23.12.2009 г. от страна на разследващите органи бил извършен оглед на местност, разположена западно от околоръстен път на гр.Д. и заключена между Ж.", паркинг "К.", и завод "Сердика". На около 40 м. по черен път в южна посока е била намерена купчина от дървесни отпадъци. При разкопаване на купчината в южния ѝ край, била намерена метална кутийка с червен цвят с надпис "PAPADOPULOS CAPRICE". В кутийката били намерени 4 броя прозрачни полиетиленови торбички, завързани на възел. В торбичките било открито прахообразно вещество.

От заключението по изготвената физико-химическа експертиза (т.3, л.284-288) е установено, че съдържанието на 4-те броя полиетиленови торбички е високорисково вещество „хероин” с технологични примеси. Общото нето тегло е 38,05 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент-„диацетилморфин” от 45%.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза се установява, че стойността на наркотичното вещество „хероин” с общо нето тегло от 38,05 грама, е 3424,50 лева.

На 23.12.2009 г. от страна на разследващите органи бил извършен оглед на полезащитен пояс, намиращ се източно от гр.Д., като поясът започва от пътя Д. и продължава на юг. На около 300 м от пътя, в източния край на пояса, при огледа били намерени три купчини със строителни отпадъци. При разкопаване на северната купчина бил намерен черен найлонов плик, краят на който бил завързан на възел. В найлоновия плик се намерили 40 броя прозрачни полиетиленови торбички, които съдържали тревна маса.

От заключението по изготвената физико-химическа експертиза /т.3 л.284-288/ е установено, че съдържанието на 40-те броя полиетиленови торбички е високорисково наркотично вещество - „марихуана”. Общото нето тегло е 971,59 грама със съдържание на активно действащ наркотичен компонент- „тетрахидроканабиол” от 2,75%.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза се установява, че стойността на високорисковото наркотично вещество „марихуана” с общо нето тегло от 971,59 грама, е 5829,54 лева.

На 15.01.2010 г. бил извършен оглед на местност, разположена между кръговите кръстовища за К.” и гр.Балчик. След първия ляв завой в посока кръговото кръстовище за гр.Балчик, в дясно започва черен път. По протежение на черния път има електропровод. На около двеста метра от първия ел. стълб се намирал втори, като на около 10 м. срещу него се намирали купчина от пръст и изсъхнали храсти. При разравянето на купчината, била открита найлонова торба с надпис „Кауфланд”. В торбата били намерени 6 броя увити на топки и завързани на възел найлонови прозрачни торбички, със съдържание от зелена тревна маса.

От заключението по изготвената физико-химическа експертиза /т.3, л.277-278/ се установява, че съдържанието на 6-те броя увити на топки и завързани на възел найлонови прозрачни торбички е „марихуана”. Общото нето тегло е 150,09 грама, със съдържание на активен наркотично действащ компонент- „тетрахидроканабинол” от 2,85%.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза се установява, че стойността на високо рисковото наркотично вещество „марихуана” с общото нето тегло от 150,09 грама, е 900,54 лева.

На 05.02.2010 г. бил извършен оглед на местност, находяща се по околоръстен път гр.Добрич-с.Паскалево, срещу зърнобаза на Е. М.” и заключена между „Г. - българско сдружение за защита на животните” и трафопост. На около 20 м. от трафопоста се намирал изкоп, в който имало бетонни блокове. Под единия от блоковете при огледа била намерена найлонова жълта торбичка с надпис „Най-здравата торбичка”. В тази торбичка са се намирали други две черни найлонови торбички. В тях били открити 19 броя малки найлонови торбички със съдържание от суха зелена тревна маса.

От заключението по изготвената физико-химическа експертиза /т.3, л.281-282/ се установява, че съдържанието на 19-те броя найлонови торбички е „марихуана”. Общото нето тегло е 235,16 грама със съдържание на активен наркотично действащ компонент- „тетрахидроканабинол” от 0,42%.

От заключението по изготвената оценъчна експертиза се установява, че стойността на високо рисковото наркотично вещество „марихуана” с общото нето тегло от 235,16 грама е 1410,96 лева.

Организираната престъпна група е била и въоръжена.

През пролетта на 2009 г. П. попитал подсъдимия Г. Г. Д.и може да му помогне да вземе една пушка от гр.Ген.Тошево. Подс. Г. се съгласил и тогава П. го изпратил в Г., като му Д. 500 лева да плати за пушката. Подс. Г. тръгнал вечерта, като при приближаването на табелата „начало на гр.Ген.Тошево” му присветнали фарове от друг автомобил и той спрял. Към подсъдимия се приближило непознато момче и го попитал носи ли парите. Подс. Г. отговорил утвърдително и Д. сумата от 500 лева. След това непознатият донесъл пушката. В колата си подс. Г. видял, че това била ловна пушка със срязана цев. След връщането си в гр. Д. подс. Г. пред. пушката на К. Л.. Към пушката имало и ловни патрони. След това Л., заедно с П., отишли до пояс по пътя за с.Победа и в купчина пръст в близост до ж.п. линията изкопали дупка, в която поставили ловната пушка и патроните. Пушката и патроните увили в парцали, поставили ги в найлонови торби и тогава ги заровили.

На 15.01.2010 г. К. Л. показал на разследващите органи мястото, където била заровена пушката с патроните. При извършения оглед на място в северния край на първия полезащитен пояс по посока Д., на около 70 м. от ж.п. линията, в купчина пръст

били намерени ловна пушка със заличен номер с надпис "FABARM EURO S kal.12/76-3 CH-made in Italy 100%". Във втора полиетиленова торбичка били намерени 7 броя ловни патрони с надпис "TORDO 70 mm".

От заключението по изготвената балистическа експертиза се установява, че ловна пушка "FABARM EURO S kal.12/76-3 CH-made in Italy 100%" със скъсена цев, със заличени серийни фабрични номера е годна да произведе изстрели.

Намерените 7 броя ловни патрони с калибър 12/70 са заводско изпълнение, като същите са снабдени с дробинки №1, предназначени за стрелба по дребен дивеч, като според експертизата ловните патрони са негодни за стрелба.

През есента на 2008 г. П. потърсил подсъдимия Г. и му казал, че има автомат „К.“, който трябвало да скрие. Подс. Г. се съгласил. Дватама тръгнали в посока „К.“. След кръговото кръстовище спрели на отбивката, където имало вишка на КАТ, до първото дърво. Дватама слезли от колите и подс. Г., видял, че до дървото имало нещо увито в парцали. П. го взел и под Д. на подс. Г. Това било автомат „К.“. Подсътдимият Г. го взел и го занесъл в дома си. След като го оставил, излязъл, а навън го чакал П., който казал на подс. Г. да скрие добре автомата, защото е опасно да го държи въщи. На следващия ден подс. Г. взел автомата от дома си и тръгнал за с. Минково. Там до един мост той скрил автомата. През 2009 г. П. казал на подс. Г. да извади автомата и да го скрие на друго място. Тогава подс. Г. скрил автомата в гр. Д., в блок, в който имало празни избени помещения и където можело да се влиза свободно, без това да буди съмнение. По-късно подс. Г. нарязал автомата, сложил парчетата в черна чанта от плат и ги захвърлил в рекичката под моста в с. М., близо до мястото, където първоначално бил заровил автомата.

На 22.01.2010г. подс. Г. показал на разследващите мястото, където бил скрил автомата. При извършен оглед на местност под мост, находящ се в югозападния край на с. Полк. М., обл. Д., в рекичката, бил намерен бял непромокаем чувал. В чувала била намерена черна чанта от плат. В чантата се намерили нарязани метални части, както и две пластмасови части - черна и кафява на цвят.

От заключението по изготвената балистическа експертиза се установява, че намерените при огледа детайли са части за автомат „К.“ калибър 5,56, без щампован серийен фабричен номер и без означения от завода-производител. Оръжието е предназначено за стрелба с патрони 5,56/45 мм. Автоматът е с военно десантно-щурмово предназначение. Към момента на откриването му, същият е негоден за произведе изстрели, поради механична интервенция, изразяваща се в разчленяването на частите и механизмите на автомата с режещ инструмент.

Вечерта на 01.09.2010 г. П. се срещнал с подс. Г. и С. Е. на улицата между училище „Л. Каравелов“ и бар „Л.“ в ж.к. „Б.“ в гр. Д.. На срещата П. им казал, че трябвало да се запали една къща в града. Подс. Г. видял, че в храстите до улицата имало 10-литрова туба от минерална вода, която била пълна със запалителна течност. Подс. Г. и С. Е. взели тубата и тръгнали. По пътя те решили да не са преките подпалвачи и затова подс. Г. се обадил на Д. Д. Г.. Той бил в дома на лице с прякор „Гъргата“, в ж.к. „Б.“, бл. 50. Около 01 ч. Д. Г. слязъл пред блока и видял колата на подс. Г.. Д. Г. се качил в автомобила и потеглили. Подс. Г. казал на Д. Г., че имало нещо за вършене. Отишли в квартал „Ч. пръст“. Подс. Г. завил по уличка, успоредна на бул. „Русия“ и наближил една къща, на която портичката била зелена. Това била къща, находяща се в гр. Д., по ул. „С. река“ №28. Подс. Г. посочил къщата на Д. Г. и подминали къщата. Спрели на около 300 метра и подс. Г. казал на Д. Г., че трябва да запали входната врата на къщата. Г. попитал защо трябвало да се пали, а подс. Г. му казал, че там живее едно момче и че ако си свърши работата, ще получи 250 лева. В близост до мястото, където била спряна колата, имало стара автомобилна гума. Подс. Г.

казал на Г. да я вземе, да я постави пред входната врата, да я залее с бензин и да я запали, след което веднага да се отдалечи. Подс. Г. извадил от багажника на колата туба с бензин, която била пълна до половината, а на гърлото на тубата, под капачката, имало парцал. След като извадил тубата, подс. Г. заедно със С. Е. си тръгнали. Д. Г. взел тубата и гумата и отишъл до къщата. Влязъл през портичката и по стъпала стигнал до входната врата, която била дървена с прозорче на нея. Поставил гумата подпряна на вратата, залил я с бензина от тубата, запалил парцала, който бил под капачката на тубата и хвърлил запаления парцал върху гумата, която веднага пламнала. След това Г. побягнал и се прибрал в дома си. Веднага съблякъл дрехите и маратонките, с които бил при запалването, и ги изпратил в пералнята. След няколко дни Г. срещнал подс. Г. и го попитал кога ще му даде парите, но Г. му казал, че в момента няма пари и по-късно щял да му ги даде. По-късно Г. не получил така уговорените за извършване на горното Д. и е пари.

От заключението по изготвената строително-техническа експертиза се установява, че пазарната стойност на имота е 4344 лева, а със запалването е била нанесена щета в размер на 207,35 лева.

От заключението по изготвената пожаро-техническа експертиза се установява, че огнището на запалването е в непосредствена близост до входната врата на къщата. Съществувала е опасност за живота и здравето на намиращите се в къщата хора.

/За прецизност на изложението, следва да се маркира, че наказателното производство спрямо С. Н. П., К. Г. Л., С. Б. Е., Д. К. К., М. П. С., Д. М. Р., В. А. Б. и И. К. К. е приключило с одобрени от ОС- гр. Д. споразумения между Окръжна прокуратура - гр. Д. и посочените подсъдими/.

Във връзка с така възприетата фактическа обстановка по делото, въззивният съд при проверка на първоинстанционната присъда намира за необходимо да подчертае следното:

Както беше отбелязано и по-горе в настоящото въззивно решение, съдебното производство се провежда по реда на Глава 27-ма от НПК, чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК. Съобразно закона и съдебната практика на ВКС, установена с Т.Р. №1 /06.04.2009г. по т.д. №1/2008г. на ОСНК, признатите изцяло от подсъдимите факти, включени в обстоятелствената част на обвинителния акт, очертават рамките на фактическата обстановка, която съдът е длъжен и следва да приеме в съдебния си акт. Поради това настоящата съдебна инстанция намира, че въпреки че Специализираната прокуратура с постановление за разделяне е отделила от досъдебното производство материалите, касаещи престъпления по чл. 339 ал.1 НК и чл. 330, ал.2, т.1, вр. ал.1 вр. чл.20 ал.4 НК по отношение на подс. Г. Г. Г. и отделените материали са изпратени по компетентност на Окръжна прокуратура – гр. Д., в настоящото производство, което касае обвиненията срещу Д., Г. и Ж. само за престъпление по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК, правилно първоинстанционният съд е включил в съдебния си акт като факти по делото и действията на подсъдимия Г. заедно с ръководителя и с други участници в организираната престъпна група по придобиване и укриване на огнестрелни оръжия, както и действията на подс. Г. заедно с ръководителя и с други участници в групата по подпалване на вратата на дома на св. Г. К. М.. Това е така, защото:

Фактическите положения, приети в първоинстанционната присъда и в настоящото решение относно дейността на участниците в групата, между които и подс. Г., във връзка с придобиване и укриване на ловна пушка "FABARM EURO S kal.12/76-3 CH-made in Italy 100%" със скъсена цев, 7 бр. боеприпаси, както и на автомат „К.“, който впоследствие Г. разфасовал на части, са факти, които са относими към правната квалификация на престъплението-предмет на настоящото наказателно производство по

чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК, а именно, че организираната престъпна група е била въоръжена и че тя е създадена с цел извършването на престъпления по чл. 339 от НК. Приетите като фактологична рамка в присъдата на първостепенния съд и в настоящото съдебно решение обстоятелства във връзка с действията на подс. Г., ръководителят и други участници в организираната престъпна група по повод запалването на къщата на св. Г. М., от своя страна очертават още един фрагмент от дейността на групата – т. нар. “наказателна акция“, която членовете на групата са осъществили спрямо лице, което самостоятелно е продавало наркотици и не е отчитало приходите от продажбите на организираната престъпна група, участници в която са подсъдимите по настоящото наказателно производство.

Както тези отделни деяния в тяхната конкретика, така и останалите факти, описани по-горе, които също са достатъчно конкретни, дават информация за дейността на организираната престъпна група, мащабите и спецификата на тази дейност, разкриват взаимовръзките между нейните членове и йерархичното място на всеки един от тях в структурата ѝ.

Първоинстанционният съд е направил обоснован извод в присъдата от 15.02.2012г., че фактическата обстановка, приета за установена в съдебния акт, се подкрепя от доказателствения материал по делото. В съответствие с нормата на чл. 373 ал. 3 вр. с чл. 372 ал.4 от НПК, в мотивите към първоинстанционната присъда Специализираният наказателен съд се е позовал на самопризнанията на тримата подсъдими Г., Д. и Ж., а така също и на доказателствата, събрани на досъдебното производство, подкрепящи самопризнанията. Съдът в настоящата особена процедура не е освободен от задължението да извърши анализ на доказателствата по делото, подкрепящи признаването от подсъдимите на фактите по обстоятелствената част на обвинителния акт, което първостепенният съд е и сторил. Изводите на Специализирания наказателен съд по доказателствата в настоящия наказателен процес се споделят от въззивната инстанция.

Осъществяването на престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК от страна на подсъдимите Г., Д. и Ж. и описаната по-горе фактическа обстановка, приета въз основа на фактите по обвинителния акт, в пълна степен се подкрепят от: свидетелските показания на свидетелите Х. Ф., Д. Т., Д. К. Д., С. Д., Р. Г., Я. С., Р. Н., Д. М., В. М., К. К. – всички - дадени пред съдия на основание чл. 223 от НПК; от показанията на свидетел стайна самоличност с идент. №001, дадени по реда на чл. 141 от НПК; показанията на свидетелите Д. В. Д., Т. С. и Г. М.; протоколите за оглед на местопроизшествие и свързаните с това изземвания – 5 броя от 15.12.2009г., 2 броя от 16.12.2009г., 2 броя – от 23.12.2009г. 1 брой – от 22.01. 2010г., 2 броя – от 05.02.2010г. 2 броя – от 08.03.2010г., 1 брой – от 02.09.2009г. и фотоалбумите към тези огледи, при които е бил изготвен снимков материал; протоколите за личен обиск и изземване – 5 броя от 15.12.2009г., 3 броя от 16.12.2009г.; протокола за доброволно предаване от 15.12.2009г. протоколите за претърсване и изземване на помещения и на моторни превозни средства – 11 броя от 15.12.2009г., 3 броя от 16.12.2009г.; 6-те броя протоколи за оглед на веществени доказателства; двете комплексни експертизи; трите съдебно-балистически експертизи; петте физико-химически експертизи; оценъчните експертизи – 2 броя; пожаротехническата експертиза; 6 броя приемателно-предавателни протоколи; 12 броя разписки за върнати вещи. Обясненията, дадени на досъдебното производство пред съдия на основание чл. 222 от НПК от страна на подсъдимите Д. М. Р., С. Б. Е., К. Г. Л., И. К. К., В. А. Б., М. П. С., Д. К. К., както и обясненията, дадено също на досъдебното производство пред съдия на осн. чл. 222 НПК от Д. Д. Д., Г. Г. Г. и П. К. Ж. в качеството им на обвиняеми по досъдебното производство. Важни доказателства по делото са събраните при спазване изискванията на Закона за СРС и на

Раздел 8-ми от Глава 14-та НПК вещественни доказателствени средства /ВДС/ - звукозаписи на телефонни разговори, събрани в резултат от експлоатираните специални разузнавателни средства /подслушване/. Приобщените към доказателствения материал на първоинстанционното съкратено съдебно следствие по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства също подкрепят фактическите положения по обвинителния акт, върху които се основава първоинстанционната присъда.

Особено детайлно разкриват цялостната дейност на организираната престъпна група, съответно – участието, йерархичното място на настоящите трима подсъдими, функциите на всеки участник в нея и взаимовръзките с ръководителя ѝ, свидетелските показания на свидетелите Ф., Т., Д. Д., Св. Д., Г., М., М., К., С., Н. и свидетелят с тайна самоличност с №001. В показанията си свидетелите Н. и С. разкриват ролята и дейността на подс. Д. Д. в организираната престъпна група, а всички останали, посочени по-горе свидетели – ролята, йерархичното място и функциите на подсъдимите Д., Г. и Ж. в нея. Свидетелските показания се преценяват от въззивния съд като правдиви, безпристрастни, непротиворечиви и напълно кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Обясненията на останалите обвиняеми на досъдебното производство /които са част от доказателствения материал, върху който се основават фактите по обвинителния акт, признати от подсъдимите Г., Ж. и Д. в процедурата по Глава 27-ма пред първоинстанционния съд/, също дават важна информация за функционирането, трайността на групата, разпределението на ролите и функциите в нея, като за участието на подсъдимия Г. в организираната престъпна група от значение са обясненията на обвиняемите Р., Б., Л., К. и К.; за участието на подс. Д. Д. в групата – обясненията на обвиняемите Б., С., Р., Б., Г., Л. и К., а за участието в дейността на групата на подс. П. Ж. – обясненията на обвиняемите Л. и Д. Д.. Следва да се изтъкне, че обясненията на подсъдимите, дадени да досъдебното производство /в т.ч. и пред съдия на осн. чл. 222 НПК/, също се преценяват от въззивния съд като правдиви и обективни. Никой от тях не е Д. превес в обясненията си на действията на другите участници в групата пред своите собствени, описват се конкретни Д.ия от функционирането на организираната престъпна група, без всеки от разпитаните обвиняеми да спестява фактите както на участието на другите членове на групата, така и своите собствени действия. В никакъв случай не може да се приеме, че става въпрос за т.нар „оговор“. Не без значение са обясненията на досъдебното производство, дадени пред съдия от ОС – гр. Д., и на тримата настоящи подсъдими Г., Ж. и Д., които правят самопризнания.

Гласните доказателства, събрани на досъдебното производство, описани по-горе, се приемат от настоящия съдебен състав за достоверни, тъй като в пълна степен се подкрепят от веществените доказателства – високорискови наркотични вещества в значителни количества и на значителна стойност, оръжията, посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт, открити от разследващите органи при извършените процесуално-следствени действия огледи на местопроизшествия и свързаните с тях изземвания, както и намерени и иззети при процесуално-следствените действия претърсване и изземване.

В подкрепа на приетите за установени факти по делото са експертните, отразени по-горе /комплексни, балистически, физико-химически, пожаротехническа/, чиито заключения са коментирани в първоинстанционната присъда като обективни, компетентни и безпристрастни. Въззивният съд споделя тази преценка, въз основа на която също базира своите правни изводи. ВДС, събрани чрез СРС, както и писмените доказателства, също подкрепят тези изводи.

В заключение може да се посочи, че фактите по обстоятелствената част на обвинителния акт, признати от подсъдимите Г., Д. и Ж., за които те са се съгласили да

не се събират доказателства в хода на съдебното следствие, напълно се подкрепят от цялата доказателствена съвкупност, събрана на досъдебното производство.

Въз основа на несъмнено и безспорно доказаните факти по делото, въззивният съд намира за законосъобразен и правно обоснован направеният в първоинстанционната присъда извод за осъществени от обективна и от субективна страна от всеки един от тримата подсъдими престъпления по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК, а именно: през периода от време от месец януари 2009г. до 15.12.2009г. в гр. Д. всеки от подсъдимите Г. Г. Г., Д. Д. Д. и П. К. Ж. е участвувал в организирана престъпна група, образувана и ръководена от С. Н. П., с участници П. К. Ж., Д. К. К., С. Б. Е., И. К. К., К. Г. Л., Г. Г. Г., Д. Д. Д., М. П. С., Д. М. Р. и В. А. Б. /всички от гр. Д., като групата е въоръжена, създадена е с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 339 ал.1 и чл. 354а ал.1 и ал.2 от НК.

Конкретната организирана престъпна група, в която участници са тримата подсъдими, в пълна степен отговаря на легалната дефиниция за ОПГ по чл. 93 т.20 от НК. Тя се е състояла от повече от три лица, представлявала е трайно сдружение, функциониращо през продължителен период от време /една година/. Участниците в трайното сдружение са действували съгласувано, преследвайки целите на групата – извършване на престъпления по чл. 354а ал.1 и ал.2 и по чл. 339 ал.1 от НК, както и користните цели. Конкретната престъпна група е била добре структурирана. Била е и въоръжена. Налице е било ясно разпределение на функциите между участниците, като мястото на конкретните три подсъдими лица по настоящото наказателно производство е следното:

И тримата са били участници в престъпното сдружение от второ ниво, непосредствено след ръководителя. Подсъдимите Д. и Г. са „вербували“ лица – дилъри, зареждали са ги с наркотични вещества, които дилърите от по-ниското ниво са продавали на употребяващите, а парите от продажбите са отчитали на подс. Д. Д. и подс. Г. Г.. Те от своя страна са отчитали паричните средства на ръководителя на групата С. П. или на К. Л.. Двата подсъдими Д. и Г. в определени периоди от дейността на организираната престъпна група, са били и „отчетници“ на групата, т.е. – събирали са всички приходи от продажбите на наркотици от участниците от по-ниското и от тяхното /второ/ ниво, водели са отчетността и са предавали парите на ръководителя. Имали са ключова роля при осъществяване на определени акции на групата /включително и такива по „наказателна“ разправа с дилъри, които не са се издължили или лица, продаващи наркотици на териториалния периметър на групата за себе си, без да отчитат приходите от продажбите на ръководителя й/. Тримата подсъдими Д., Ж. и Г. са имали сравнително равностойно участие в цялостната й конкретна престъпна дейност. Що се отнася до подсъдимия Г. Г., той е имал важна роля при осъществяването не само на целта на организираната престъпна група да върши престъпления по чл. 354а от НК и в реализирането на користната цел на престъпното сдружение, а и в целта на групата да върши престъпления по чл. 339 от НК. Неговите Деяния във връзка със съхраняване и укриване на оръжия в пълна степен са способствували за осъществяването на квалифициращия признак „въоръжена ОПГ“. Подсъдимият П. Ж. също се е намирал на второто ниво в йерархията на групата, след ръководителя й. Той конкретно се е занимавал с първоначалното снабдяване на организираната престъпна група с високорискови наркотични вещества, като относно неговата дейност в тази насока са безспорно доказани поне три отделни Деяния в тяхната конкретика. Неговата роля в организираната престъпна група е била също така възлова, както и на другите двама подсъдими /Д. и Г./. Ж. е имал директни взаимоотношения с ръководителя на групата П., свързани с особено важната му роля да снабдява в определени периоди групата с наркотични вещества, които тя впоследствие

продавала чрез своите участници на различни нива, и по този начин с реализирането на основните цели, за които е било създадено престъпното сдружение.

Участието на тримата подсъдими в организираната престъпна група през периода от време от м. януари 2009г. до 15.12.2009г., е обхващало и съгласието им за създаването на предпоставки за извършването множество престъпления от определен тип, като дейността им не е била инцидентна и създадена с цел извършване на конкретно престъпление, а такава, насочена към извършване на две или повече престъпления, наказуеми с повече от три години лишаване от свобода. Подсъдимите са действували обединено помежду си и с другите участници в организираната престъпна група /и с нейния ръководител/, като са съзнавали, че с дейността си подпомагат постигането на общи престъпни резултати. Същевременно, като участници в групата, те не са действували суверенно и независимо, а са били подчинени на решенията на ръководителя ѝ.

От субективна страна, фактите и доказателствата по делото сочат, че подсъдимите не са действували при обикновено съучастие. Общият им умисъл е бил да извършват множество престъпления по чл. 339 ал.1 и чл. 354а ал.1 и ал.2 от НК, а не на конкретно отделно посегателство. Деянието е извършено от всеки един от подсъдимите Г., Ж. и Д. виновно, при форма на вината пряк умисъл. Всеки от тях е съзнавал противоправността на престъпното Деяние и е целял настъпването на общественоопасните последици. Същевременно всеки от подсъдимите е съзнавал и действията на останалите членове в организираната престъпна група и неговите собствени действия са били насочени към реализирането на общия за групата престъпен резултат.

Престъплението е осъществено от подсъдимите Г., Д. и Ж. при наличието на специфична цел от субективна страна, а именно – да се реализират за тях и за групата регулярни и на значителна стойност доходи в резултат от разпространението на наркотични вещества. Това обстоятелство сочи за користна цел при създаването и участието в организираната престъпна група.

Въззивният съд приема за законосъобразен изводът на първоинстанционния СНС, че в конкретния казус по настоящото дело е приложима разпоредбата на чл. 321 ал.3 в редакцията ѝ, обн. в Д.В. бр. 27/10.04.2009г., с която е въведен в посочения текст от НК квалифициращият елемент от субективна страна „групата е създадена с користна цел“. През по-голямата част от периода на функциониране на конкретната организирана престъпна група – от м. април до 15.12.2009г., а и към момента на довършване на престъплението – 15.12.2009г., е била в сила и е действувала именно тази редакция на ал.3 на чл. 321 НК. Престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК е от вида на тези на трайно, продължително извършване – т.нар. „продължени престъпления“. То трае непрекъснато за определен времеви период, до настъпване на обстоятелство, което прекратява извършването му. От този момент то е довършено, а в конкретния случай това е станало при действието на редакцията на чл. 321 ал.3 НК обн. в Д.В. бр. 27/10.04.2009г. Поради тези съображения въззивният съд споделя извода на първоинстанционния, че подсъдимите следва да носят наказателна отговорност и по този квалифициращ признак.

Както беше посочено по-горе, доказани са чрез предвидените в НПК доказателства, доказателствени средства и способности и останалите квалифициращи елементи от състава на престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 НК по отношение на тримата подсъдими Г., Д. и Ж. – целта на организираната престъпна група, в която те са участвували, да върши престъпления по чл. 339 ал. 1 и по чл. 354а ал.1 и ал.2 от НК, както и квалифициращия признак, че групата е била въоръжена.

Въз основа на горните аргументи се налага изводът, че първоинстанционният съд е приложил правилно материалния закон, като е признал за виновни и е осъдил подсъдимите Д., Г. и Ж. по точната и коректна, относима към фактите по делото правна квалификация на извършеното от тях.

Както е видно от съдържанието на въззивните жалба и протест, между жалбоподателя и държавното обвинение няма спор относно фактическата обстановка, изяснена по делото, и нейната доказателствена обезпеченост /а и няма как такъв да е налице, предвид особената процедура, при която е проведено първоинстанционното съдебно следствие – чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК/. Несъгласието с първоинстанционната присъда и на двете обжалващи страни е относно санкционната част на Присъдата от 15.02.2012г. – размера на наложеното на подс. Д. Д. наказание и приложението на чл. 66 ал.1 от НК относно наложените наказания лишаване от свобода на подсъдимите Г. и Ж..

Настоящият въззивен състав намира, че видът /лишаване от свобода/ и размерите /по две години и шест месеца/ на наказанията, определени по отношение на всеки един от подсъдимите в първоинстанционния съдебен акт, съответствуват на предвидените в закона критерии за определяне на наказанието.

Безспорно, наказанието, предвидено в санкционната част на престъпния състав по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК, предвижда наказание лишаване от свобода. Неговият размер е определен от законодателя в рамките на минимум 3 /три/ години и максимум 10 /десет/ години.

Правилен е изводът, до който е стигнал първостепенният съд след извършен от него анализ, че в конкретния казус е приложима разпоредбата на чл. 58а НК в редакцията ѝ в ЗИДНК, обн. в Д.В. бр. 27/10.04.2009г., която не само, че е по-благоприятна за подсъдимите, но и е била действаща към момента на довършване на престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК. По този начин напълно са удовлетворени критериите на чл. 2 ал.1 и ал.2 от НК /изхождайки от факта, че нормата на чл. 58а от НК е материалноправна/. При прилагане на посочения текст от закона във визираната по-горе редакция, съдът правилно е определил размерите на наказанията лишаване от свобода на всеки един от подсъдимите Д., Г. и Ж. в съответствие с разпоредбата на чл. 55 ал.1 от НК. В този смисъл, законосъобразно размерът на наказанието лишаване от свобода на всеки от тримата подсъдими е определено под законовия минимум, фиксиран в санкционната част на нормата по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК.

По отношение на еднаквият размер на наказанието лишаване от свобода, определено от първоинстанционния съд спрямо всяко едно от подсъдимите лица, въззивната инстанция намира, че това е справедлив подход. Както става ясно от установената по делото и описана по-горе фактическа обстановка, обезпечена в пълна степен от доказателствата, събрани в хода на наказателния процес, мястото и ролята в организираната престъпна група на всеки от тримата подсъдими, са били сходни. И тримата са били участници в престъпното сдружение от второ ниво, непосредствено след ръководителя. Подсъдимите Д. и Г. са „вербували“ лица – дилъри, зареждали са ги с наркотични вещества, които дилърите от по-ниското ниво са продавали на употребяващите, а парите от продажбите са отчитали на подс. Д. Д. и подс. Г. Г.. Те от своя страна са отчитали паричните средства на ръководителя на групата С. П. или на К. Л.. И двамата подсъдими Д. и Г., според показанията на свидетели, в определени периоди от дейността на организираната престъпна група, са били „отчетници“ на групата, т.е. – събирали са всички приходи от продажбите на наркотици от участниците от по-ниското и от тяхното /второ/ ниво, водели са отчетността и са предавали парите на ръководителя. Имали са ключова роля при осъществяване на определени акции на

групата /включително и свързани с разправа с дилъри, които не са се издължили или лица, продаващи наркотици на териториалния периметър на групата за себе си, без да отчитат приходите от продажбите на ръководителя ѝ/, както и са имали сравнително равностойно участие в цялостната ѝ конкретна престъпна дейност. Подсъдимият Г. Г. е имал важна роля при осъществяването не само на целта на организираната престъпна група да върши престъпления по чл. 354а от НК и в реализирането на користната цел на престъпното сдружение, а и в целта на групата да върши престъпления по чл. 339 от НК. Неговите Д.ия във връзка със съхраняване и укриване на оръжия са способствували за осъществяването на квалифициращия признак „въоръжена ОПГ“. Подсъдимият П. Ж., съобразно показанията на свидетелите по делото, а това е прието и в обстоятелствената част на обвинителния акт /въз основа на доказателствата/, също се е намирал на второто ниво в йерархията на групата, след ръководителя ѝ. Той конкретно се е занимавал с първоначалното снабдяване на организираната престъпна група с високорискови наркотични вещества, като относно неговата дейност в тази насока са безспорно доказани поне три отделни Д.ия в тяхната конкретика. Неговата роля в организираната престъпна група е била също така възлова, както и на другите двама подсъдими /Д. и Г./.. Следва да се имат предвид свидетелските показания на част от свидетелите по делото /Ф., Т. и други, а така също обясненията на К. Л. и обясненията на подс. Д. Д./, които сочат, че Ж. е имал директни взаимоотношения с ръководителя на групата П., свързани с особено важната му роля да снабдява в определени периоди групата с наркотични вещества, които тя впоследствие продавала чрез своите участници на различни нива, и по този начин с реализирането на основните цели, за които е било създадено престъпното сдружение.

По отношение на подсъдимия Д. Д. първоинстанционният съд, в съответствие със законовите изисквания, правилно е определил ефективно изтърпяване на наказанието от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода. Обосновано и законосъобразно е преценил, че не са налице условията, визирани в разпоредбата на чл. 66 ал.1 от НК по отношение на този подсъдим, предвид на неговото предходно осъждане, а и във връзка с налагане на такова наказание, което да съответствува на целите на наказателноправното въздействие, визирани в чл. 36 от НК.

Въззивният съд констатира неточност в мотивите на първостепенния съд в частта им, в която са отчетени смекчаващите отговорността обстоятелства за подсъдимия Д. /стр. 28, абзац 3/, а именно – и по отношение на него, като смекчаващо отговорността обстоятелство е посочено „чистото му съдебно минало“. /Същата неточност, която въззивната инстанция отдава по-скоро на пропуск от технически характер, е допусната и при отразяване в мотивната част на първоинстанционната присъда на становището на защитника на подс. Д. – адв. Хр. Х., изказано в пледоарията му – лист 3, абзац 1 от мотивите към присъдата/. В мотивите към първоинстанционния съдебен акт обаче, при определянето на наказанието на подсъдимия Д. Д. и начинът му на изтърпяване, както и при приложението на чл. 68 ал.1 от НК, това противоречие е преодоляно от първата съдебна инстанция. Безспорен е фактът, че подсъдимият Д. е осъждан – с Присъда №5/09.02.2009г. /влязла в сила на 25.02.2009г./ по НОХД №532/2008г. по описа на ОС – гр. Д. за престъпление по чл. 354а ал.2 изр. 2 вр. с ал.1 предл.1 вр. с чл. 26 ал.1 от НК, за което му е наложено наказание от 2 /две/ години лишаване от свобода, изпълнението на което е било отложено на осн. чл. 66 ал.1 от НК с изпитателен срок от 5 /пет/ години. Този факт е обстойно обсъден в мотивната част на първоинстанционната присъда /стр. 30, 31/, а също така предходното осъждане е било отчетено като отегчаващо отговорността на този подсъдим обстоятелство /стр. 29 от мотивите към присъдата от 15.02.2012г. на СНС/. Освен това относно това предходно осъждане, в изпитателния срок на което е извършено настоящото престъпление, от

страна на СНС е бил приложен чл. 68 ал.1 от НК спрямо Д. /л.30, 31 от мотивите/. Поради това настоящият състав на въззивния съд намира, че допуснатият пропуск, посочен по-горе, не е съществен и е преодолян по категоричен начин в първоинстанционната присъда.

Въззивният съд не споделя доводите на защитника на подс. Д. Д. – адв. Хр. Х., отразени в жалбата и поддържани в съдебното заседание пред втората съдебна инстанция. Не са налице основания за намаляване размера на наказанието на този подсъдим „до минималния, установен в закона размер или в размер на 2 години лишаване от свобода“, както се иска във въззивната жалба. Съображенията за това на настоящия съдебен състав са следните:

Съдът не намира за основателни твърденията в жалбата, че относно подс. Д. е следвало да се приложи привилегированият състав на чл. 321 ал.5 от НК. По делото не са налице никакви доказателства за една от кумулативно изискуемите предпоставки за приложение на тази правна норма, а именно – доброволно предаване на конкретния участник в организираната престъпна група на органите на властта. Вярно е, че още на досъдебното производство в качеството си на обвиняем /както и останалите членове на групата – нейни участници, с изключение на ръководителя й П./, Д. Д. е направил самопризнания пред съдия, с които е улеснил разкриването и доказването на извършените от нея престъпления, но за да е налице възможност за приложение на ал.5 на чл. 321 НК, е необходимо кумулативно да е налице и първата предпоставка, посочена по-горе. Досъдебното производство е започнало първоначално срещу неизвестен извършител, като първите доказателства са били тези, доставени чрез използването на специални разузнавателни средства. Едни от първите по време събрани доказателства, разкриващи дейността на конкретната ОПГ, са били свидетелски показания на лица, запознати с тази дейност.

Освен това направеното пред втората инстанция от защитата искане за преквалификация на престъплението по отношение на Д. от такова по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 в такова по чл. 321 ал.5 от НК не съответствува на основния принцип в диференцираната процедура по Глава 27-ма, чл. 373 ал.3 вр. с чл. 372 ал.4 вр. с чл. 371 т.2 от НПК – пълно признаване на фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт. Подобни факти, каквито се твърдят от адв. Х. пред въззивната инстанция, не се съдържат в обвинителния акт. Разбира се, съобразно Т.Р. №1/06.04.2009г. на ВКС на РБ, ОСНК /пункт 8.1/, страните могат да се позовават и в това производство на отделни правни институти, за да аргументират определени свои тези, така че въззивният съд не намира, че с тези твърдения, направени от защитата на Д. във въззивната жалба, е извършено оттегляне на изявлението по чл. 371 т.2 НПК. /Такова оттегляне е и недопустимо/.

Тъй като, както беше обсъдено и по-горе в мотивната част от настоящото решение, съобразно пункт 8.1 от горепосоченото Тълкувателно Решение на ОСНК на ВКС е недопустимо компетентният съдебен орган, в това число и въззивният съд, по свой почин или по искане на страните да събира доказателства за факти, несъвместими с обстоятелствената част на обвинителния акт, АСНС не е намерил за уместно и законосъобразно да изиска и приложи като доказателства към настоящото наказателно производство посочените в жалбата на адв. Х. НОХД №405/2009г. по описа на ОС – гр. Д. /с арх. №151/2010г./ и НОХД №557/2009г. по описа на ОС – гр. Д. /с арх. №219/2010г./. Впрочем, изрично искане за включване на тези дела към доказателствения материал по делото пред въззивната инстанция не е направено нито във въззивната жалба, нито в съдебното заседание, проведено на 26.04.2012г., когато адв. Х. изрично е заявил, че не желае изискването и прилагането на делото като доказателства по настоящото, а само се позовава на тях.

Аргументът на защитата на подс. Д. относно приложението на чл. 321 ал.5 от НК спрямо неговия подзащитен, е приведен в подкрепа на основното искане във въззивната жалба, поддържано и в съдебното заседание – намаляване размера на наказанието на този подсдим.

В подкрепа на становището си, че не са налице основания за уважаване на това искане, настоящият въззивен състав намира, че приложението на чл. 55 ал.1 от НК от първостепенния съд, в резултат на което е определено наказание в размер на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ е правилно и законосъобразно. Приложението на чл. 55 ал.1 НК не следва безусловно да води до прекомерно снизхождение. Така например, въззивният съд не споделя становището на първоинстанционния, че от извършването на престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК по конкретното наказателно производство, до реализирането на наказателната отговорност на подсдимите, е изминал дълъг период от време, като това е отчетено като смекчаващо отговорността обстоятелство на всички подсдими, в т.ч. и на подс. Д. Д.ието е довършено на 15.12.2009г., а изминалият оттогава до настоящия момент период от време е две години е половина. През този период е извършено цялото досъдебно производство, делото е приключило в съдебна фаза по отношение на подсдимите С. Н. П., К. Г. Л., С. Б. Е., Д. К. К., М. П. С., Д. М. Р., В. А. Б. и И. К. К. със сключени между тях и ОП – гр. Д. споразумения, одобрени от ОС – гр. Д., а по отношение на тримата настоящи подсдими Д., Г. и Ж. е било разглеждано двукратно на първа и въззивна съдебни инстанции /ОС – гр. Д. и АС – гр. В.. За такава мащабна и свързана със събирането на различни по вид и множество доказателства престъпна дейност, каквато е тази на конкретната организирана престъпна група, изминалият времеви период от извършването на престъплението досега се преценява от въззивния съд за нормален и разумен.

Воззивният съд, също като първоинстанционния, отчита като смекчаващо в известна степен отговорността на подс. Д. обстоятелство, че през 2008г. той е изпаднал във финансова зависимост от ръководителя на групата С. П., което е само една от причините той отново да се присъедини към дейността на организираната престъпна група от началото на 2009г. На това смекчаващо обстоятелство обаче не следва да се отдава по-голямо значение от действителното. Първо, от доказателствените материали по делото е видно, а и това е отразено в обстоятелствената част на обвинителния акт, че и преди 2009г. /инкриминирания период по настоящото престъпление/, подс. Д. Д. е разпространявал наркотични вещества, правейки това съвместно със С. П.. По този повод той е бил задържан под стража през м. февруари 2008г., а впоследствие признат за виновен и осъден с влязла в сила присъда за престъпление по чл. 354а от НК. Натрупаният паричен „дълг“ на Д. към П. е именно от „нереализирането“ на наркотика, открит и иззет от органите на МВР при задържането на Д. Д. в началото на 2008г. Тези факти са упоменати в обстоятелствената част на обвинителния акт. Д. първоначално /към началото на инкриминирания период по престъплението по чл. 321 НК – предмет на настоящото наказателно производство/ да е имало такива взаимоотношения между ръководителя на групата и подсдимия Д., в по-нататъшните действия на последния, свързани с участието му в организираната престъпна група, се наблюдава целенасоченост, вследствие на това - придвижването му на по-високо – второ – ниво, осъществяване на поставените му от ръководителя задачи успешно и без възражения, напълно съзнателно, без необходимост от упражняване на натиск от страна на ръководителя на групата.

Здравословното състояние на подсдимия Д., на което се акцентира във въззивната жалба от страна на адв. Х. /аргумент, поддържан и в съдебното заседание пред въззивната инстанция/, свързано със заболяване на този подсдим – нефролитиаза

/бъбречно -каменна болест/, с наличие на два конкремента в десния бъбрек, е било известно още на досъдебното производство. По делото в досъдебната му фаза е извършена медицинска експертиза, в хода на която е изяснено наличието на такова заболяване. Същото е било взето предвид от първоинстанционния съд при определяне на вида и размера на наказанието на Д.. Поради това представените в тази връзка пред въззивния съд от страна на защитата на Д. писмени доказателства /коментирани по-горе в настоящия съдебен акт/, не са в състояние да доведат до извод, различен от направения от първоинстанционния съд относно размера на наказанието. Същото се отнася до представените от адв. Х. писмени доказателства за семейното положение на Д. Д., от които не могат да се извлекат факти, че то е тежко. Фактът, че подсъдимият има семейство - съпруга и дете, за които се грижи, е отчетено като смекчаващо отговорността му обстоятелство от първостепенния съд.

Специализираният наказателен съд правилно е отчетел отегчаващите отговорността на подсъдимия Д. Д. обстоятелства, а именно: високата степен на обществена опасност на Д.ието – на конкретните му действия като участник в организираната престъпна група; високата му степен на обществената опасност като извършител, намираща отражение в предишното му осъждане за престъпление, свързано с разпространение на високорискови наркотични вещества и в недобрите характеристични данни, дадени за него като личност – част от престъпния контингент, от органите на МВР по местоживеенето му. Правилно първоинстанционния съд е отчетел като отегчаващо отговорността обстоятелство за всички, в т.ч. и за подсъдимия Д., фактът, че престъпната структура е функционирала продължителен период от време, както и едновременното наличие на доказани няколко квалифициращи дейността на конкретната организирана престъпна група признаци – групата е била въобръжена, създадена с користна цел и създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а ал.1 и ал.2 от НК и по чл. 339 от НК. Основателно първата съдебна инстанция е отчетела сравнително високото йерархично място на подс. Д. в престъпната структура.

Така, при правилно индивидуализиране на наказателната отговорност на този подсъдим, отчитайки целите на наказанието по чл. 36 НК, индивидуалната и генералната превенции и законовите пречки за приложението на института на условното осъждане по чл. 66 ал.1 от НК и прилагайки разпоредбата на чл. 58а от НК в редакцията ѝ, обн. в Д.В. бр. 27/2009г., първата съдебна инстанция законосъобразно е определила наказанието на подсъдимия Д. Д. Д., прилагайки разпоредбата на чл. 55 ал.1 от НК, като лишаване от свобода под най-ниския предел, предвиден в закона за престъплението по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК, в размер на 2 /две/ години и 6 /шест/ месеца. Правилно е преценено и постановено то да бъде изтърпяно ефективно при първоначален режим на изтърпяване „строг“, съобразно разпоредбите на чл. 61 т.2 вр. с чл. 60 ал.1 от ЗИНЗС, в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. В съответствие и на основание чл. 68 ал.1 от НК първоинстанционният съд законосъобразно е постановил с присъдата си, наказанието лишаване от свобода за срок от 2 /две/ години по НОХД №532/2008г. по описа на ОС – гр. Д. да бъде изтърпяно изцяло и отделно от подсъдимия Д. Д., при първоначален строг режим на изтърпяване, в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, съгласно чл. 61 т.2 вр. с чл. 60 ал.1 от ЗИНЗС. Правилно първостепенният съд е извършил и приспадания от така наложеното с присъдата наказание 2 години и 6 месеца лишаване от свобода на времетраенето на мерките за неотклонение „Задържане под стража“ и „Домашен арест“ на подс. Д. по настоящото наказателно производство, на основание чл. 59 ал.1 т.1 и т.2 от НК, а именно – времето от 15.12.2009г. до 24.06.2010г., през което Д. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, и от 25.06.2010г. до 04.01.2011г., през което същият е бил с мярка за неотклонение „Домашен арест“. По отношение на

присъединеното за изтърпяване на осн. чл. 68 ал.1 от НК изцяло и отделно наказание от 2 години лишаване от свобода по предходното осъждане на същия подсъдим по НОХД №532/2008г. на ДОС, първостепенният съд също законосъобразно, на основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК, е приспаднал времето, през което Д. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ – от 26.02.2008г. до 25.02.2009г.

По отношение на подсъдимите Г. Г. Г. и П. К. Ж., първоинстанционният съд ги е признал за виновни в извършването на престъпление по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.2 от НК и им е наложил наказания от по две години и шест месеца лишаване от свобода. На основание чл. 66 ал.1 от НК по отношение на тези двама подсъдими съдът е отложил изпълнението на наказанията „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от по три години, а на основание чл. 67 ал.3 от НК е постановил през изпитателния срок на всеки от тези двама подсъдими изпълнение на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 вр. с ал.1 от НК – „задължителна регистрация по настоящ А.“ /гр. Д., ул. „Б.“ №4 /къща/- за подс. Г. и гр. Д., ж.к. „Д.“, бл. 70, вх Д, ет.1, ап.1 – за подс. Ж./ за срок от по три години, като е определил на основание чл. 42б от НК периодичност на явяване и подписване на всеки един от посочените двама подсъдими пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице три пъти седмично.

Настоящият състав на въззивния съд намира, че прилагането от страна на първоинстанционният съд на института на условното осъждане по чл. 66 ал.1 от НК по отношение на наказанията на подсъдимите Г. Г. Г. и П. К. Ж., не е съобразено с целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК. Поради това приема за неправилно отлагането на изтърпяването на наказанията лишаване от свобода в размер на по 2 години и 6 месеца с изпитателен срок от по три години по отношение на всеки един от тези двама подсъдими.

С оглед на това, съдът счита изложените в протеста на Специализирана прокуратура съображения в тази насока за основателни.

Както беше посочено по-горе в настоящия съдебен акт, справедливо и съответстващо на доказаната конкретна дейност на всеки един от тримата подсъдими в настоящия процес като участници в организираната престъпна група е определянето от първоинстанционния съд на еднакви по размер наказания лишаване от свобода.

Специализираният наказателен съд обаче е подходил формално при приложението на института на условното осъждане по чл. 66 ал.1 от НК по отношение на подсъдимите Г. и Ж., аргументирайки се само върху факта, че те не са осъждани. Първостепенният съд не е изложил достатъчно убедителни аргументи Д.и и как целите на наказанието биха могли да бъдат постигнати спрямо конкретните подсъдими чрез отлагане изтърпяването на наказанията им. Единствените аргументи в тази насока са „сравнително немалкия изминал период от извършването на инкриминираната деятелност до реализирането на наказателната отговорност“ и че ефективното изтърпяване на наказанията лишаване от свобода от всеки от тези двама подсъдими „би се явила неоправдано тежка и закъсняла репресия“. В мотивите си да приложи чл. 66 ал.1 от НК по отношение на подс. Г. и Ж. първоинстанционният съд е акцентирал на специалната превенция и по-конкретно на една от целите на наказанието – поправянето на извършителите на престъплението. Не са обсъдени принудително-предупредителните елементи на специалната превенция, нито елементите, с които се характеризира генералната превенция на наказанието.

Наказанието следва не само да бъде справедливо /съответно/ възмездие на извършеното престъпление, но то е и средство за постигане на посочените в закона цели. Според чл. 36 от НК целите на наказанието са две: индивидуална и генерална /обща/ превенция. Посредством наказание, определено в съответствие с тежестта на престъплението, се постига една от крайните цели на наказателноправното въздействие

– общата /генерална/ превенция. Индивидуалната превенция е от не по-малко важно значение, но тя е и средство за реализиране на общата превенция. Именно затова законодателят е предвидил в чл. 348 ал.5 от НПК, че неправилното прилагане на условното осъждане, при което не са съобразени целите на наказанието, обуславя несправедливост на наказанието.

Във въззивния протест на Специализираната прокуратура се твърди, че наказанията на подсъдимите Г. и Ж. са несправедливи, защото неправилно е приложен чл. 66 от НК и по-точно – пренебрегната е целта на генералната превенция. Тези аргументи са основателни. Действително, разпоредбата на чл. 66 ал.1 от НК поставя на първо място целта на индивидуалната превенция. В мотивите към присъдата, за да аргументира приложението на чл. 66 ал.1 от НК, първоинстанционният съд е визирал само част от елементите, характеризиращи тази превенция, а именно- поправянето и превъзпитанието на двамата подсъдими. Не са убедителни аргументите защо съдът намира, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимите е достатъчно условното им осъждане /счетано със следващото се по силата на чл. 67 ал.3 НК прилагане на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 вр. с ал.1 от НК – „задължителна регистрация по настоящ А.“/. Пренебрегнати са другите два елемента на специалната превенция – предупредителното въздействие на наказанието върху самия извършител и целта на наказанието да му се отнеме възможността да върши други престъпления. Не е обсъдено как се отразява приложението на института на условното осъждане на всеки от двамата конкретни подсъдими от гледна точка на генералната превенция и нейната предупредителна и възпираща роля върху другите членове на обществото.

Както беше посочено по-горе, въззивният съд не възприема за правилно становището на първоинстанционния съд за наличието на прекалено дълъг период от време, изминал от извършване на престъплението до реализирането на наказателната отговорност. Това не само е отчетено като смекчаващо отговорността на всеки от тримата подсъдими, а е и един от мотивите на съда за прилагането на условното осъждане по отношение на подсъдимите Г. и Ж.. Деянието е довършено на 15.12.2009г., а изминалият оттогава до настоящия момент период от време е две години е половина. Както беше посочено по-горе, с оглед усложнената и свързана със събирането на различни по вид и множество доказателства престъпна дейност, каквато е тази на конкретната организирана престъпна група, изминалият времеви период от извършването на престъплението досега не би могло да се приеме за прекомерно дълъг. Настоящият съдебен състав намира, че степента на обществена опасност както на Д.ието, така и на самите подсъдими Г. и Ж., е висока. И двамата са били участници в престъпното сдружение от второ ниво, непосредствено след ръководителя. Подсъдимият Г. е „вербувал“ лица – дилъри, зареждал ги е с наркотични вещества, които дилърите от по-ниското ниво са продавали на употребяващите, а парите от продажбите са отчитали на подс. Г. Г.. Той от своя страна е отчитал от паричните средства на ръководителя на групата С. П. или на К. Л.. Подсъдимият Г., според показанията на свидетели, в определен период от дейността на организираната престъпна група, е бил и „отчетник“ на групата, т.е. – събирал е всички приходи от продажбите на наркотици от участниците от по-ниското и от неговото /второ/ ниво, водел е отчетността и е предавали парите на ръководителя. Имал е ключова роля при осъществяването на определени акции на групата /включително и такива, свързани с „наказателна“ разправа с дилъри, които не са се издължили или лица, продаващи наркотици на териториалния периметър на групата за себе си, без да отчитат приходите от продажбите на ръководителя й/. Същият подсъдим е имал важна роля при осъществяването не само на целта на организираната престъпна група да върши престъпления по чл. 354а от НК и в реализирането на користната цел на престъпното

сдружение, а и в целта на групата да върши престъпления по чл. 339 от НК. Неговите Д.ия във връзка със съхраняване и укриване на оръжия в пълна степен са способствували за осъществяването на квалифициращия признак „въоръжена ОПГ“.

Подсъдимият П. Ж., съобразно показанията на свидетелите по делото, а и както това е прието в обстоятелствената част на обвинителния акт /въз основа на доказателствата/, също се е намирал на второто ниво в йерархията на групата, след ръководителя ѝ. Той конкретно се е занимавал с първоначалното снабдяване на организираната престъпна група с високорискови наркотични вещества, като относно неговата дейност в тази насока са безспорно доказани поне три отделни Деяния в тяхната конкретика. Неговата роля в организираната престъпна група е била също така възлова, както и на другите двама подсъдими /Д. и Г./ . Следва да се имат предвид свидетелските показания на част от свидетелите по делото /Ф., Т. и други, а така също на К. Л. и обясненията на подс. Д. Д./, които сочат, че Ж. е имал директни взаимоотношения с ръководителя на групата П., свързани с особено важната му роля да снабдява в определени периоди групата с наркотични вещества, които тя впоследствие продавала чрез своите участници на различни нива, и по-този начин с реализирането на основните цели, за които е било създадено престъпното сдружение /целта да върши престъпления по чл. 354а от НК и користната цел/.

Отчетеното от първоинстанционния съд обстоятелство, че Г. и Ж. през 2008г. са се намирали във финансова зависимост от ръководителя на групата С. П., не бива да се абсолютизира и на това обстоятелство да се отдава прекомерно значение. Макар и първоначално /към началото на инкриминирания период по престъплението по чл. 321 НК – предмет на настоящото наказателно производство/ да е имало такива взаимоотношения между ръководителя на групата и подсъдимите Г. и Ж., в по-нататъшните действия на и на двамата, свързани с участието им в организираната престъпна група, се наблюдава целенасоченост, осъществяване на поставените им от ръководителя задачи успешно и без възражения, напълно съзнателно, без необходимост от упражняване на натиск от страна на ръководителя на групата. Когато доставките на наркотици, необходими за дейността на групата по чл. 354а НК спрели /тъй като лицата, доставящи наркотици на групата за по-нататъшна продажба, били задържани от органите на МВР/, подсъдимият Ж. сам отишъл и предложил на Св. П. да осигурява марихуана и амфетамини чрез свой познат от гр. П., което било направено. По делото са доказани три такива Д.ия и „доставка“ на наркотици за дейността на групата чрез Ж. в значителни количества.

Нивото в йерархията на подсъдимите Г. и Ж. в групата, както и конкретните им действия като участници в същата, наред с останалите, отчетени от Специализирания наказателен съд обстоятелства, каквито са продължителният период от време, през който е функционирала престъпната структура, а така също едновременното наличие на доказани няколко квалифициращи дейността на конкретната организирана престъпна група признаци – същата е била въоръжена, създадена с користна цел и създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а ал.1 и ал.2 от НК и по чл. 339 от НК, разкриват висока степен на обществена опасност на Д.ието и на самите извършители. Характеристичните данни, дадени за тях по делото в писмен вид от органите на МВР по местоживееене, също не са добри.

Въззивният съд отчита и смекчаващите отговорността обстоятелства по отношение на подсъдимите Г. и Ж. – липсата на влезли в сила осъдителни присъди спрямо тях, самопризнанията и семейната им ангажираност. Те обаче са отчетени от първостепенния съд при определяне размера на някъзанието лишаване от свобода за всеки един от двамата.

Горните изводи от настоящия въззивен състав са направени при отчитане на факта, че част от материалите по делото по отношение на подсъдимия Г. Г. Г. относно осъществени от него Д.ия, съставомерни по чл. 339 от НК /две Д.ия/ и по чл. 330 от НК, са отделени в самостоятелно наказателно производство от Специализираната прокуратура /предвид разпоредбата на чл. 411а ал.4 от НПК, обявена за противоконституционна с Решение №10/2011г. на КС и преди влизане в сила на ал. 6 на чл. 411а/. Изложените тук аргументи се отнасят само и единствено до участието на този подсъдим в организираната престъпна група, каквото е обвинението по настоящото производство – за престъпление по чл. 321 ал.3 т.2 вр. с ал.1 от НК.

Поради изложените съображения, въззивната съдебна инстанция намира, че следва на основание чл. 337 ал.2 т.2 от НПК да измени първоинстанционната присъда, като отмени освобождаването на подсъдимите Г. Г. Г. и П. К. Ж. от изтърпяване на наказанията по чл. 66 от НК, респективно – да уважи протеста на Специализираната прокуратура в тази му част. При това, като произтичащо от разпоредбата на чл. 67 ал.3 от НК следва да бъде отменено и постановеното от първоинстанционния съд през изпитателния срок на всеки от тези двама подсъдими изпълнение на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 вр. с ал.1 от НК – „задължителна регистрация по настоящ А.“ /гр. Д., ул. „Б.“ №4 /къща/- за подс. Г. и гр. Д., ж.к. „Д.“, бл. 70, вх Д, ет.1, ап.1 – за подс. Ж./ за срок от по три години, с периодичност на явяване и подписване на всеки един от посочените двама подсъдими пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице три пъти седмично.

На основание чл. 61 т.3 вр. с чл. 59 ал.1 предл. 1 от ЗИНЗС съдът определя първоначален ОБЩ режим на изтърпяване на наказанието от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода по отношение на подсъдимия Г. Г. Г. и в затворническо общежитие от открит тип.

На основание чл. 61 т.3 вр. с чл. 59 ал.1 предл. 1 от ЗИНЗС съдът определя първоначален ОБЩ режим на изтърпяване на наказанието от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода по отношение на подсъдимия П. К. Ж. и в затворническо общежитие от открит тип.

Първоинстанционният съд е извършил законосъобразно в своя съдебен акт ПРИСПАДАНЕ на основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК от така наложеното на подсъдимия Г. Г. Г. наказание от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода времето, през което той е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 15.12.2009г. до 29.12.2009г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода. Също законосъобразно, на основание чл. 59 ал.1 т.1 от НК първостепенният съд в присъдата от 15.02.2012г. е извършил ПРИСПАДАНЕ от така наложеното на подсъдимия П. К. Ж. наказание от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода времето, през което той е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 16.12.2009г. до 15.01.2010г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода, поради което в тези нейни части първоинстанционната присъда не следва да претърпи изменение.

Въззивният съд напълно споделя съображенията на първоинстанционния СНС, отразени в мотивите към присъдата относно това, че не е нарушена забраната да се влошава положението на подсъдимия Д. Д. Д. /Reformatio in rejus/. Въпреки, че съдебното производство пред Специализирания наказателен съд по отношение на подс. Д. е трето по ред /след отменените две присъди на ОС – гр. Д. от Апелативния съд – гр. В. и въпреки, че при предходното разглеждане на делото от Д. Окръжен съд по НОХД №293/2011г., на подс. Д. е било наложено наказание от 2 /две/ години лишаване от свобода, е спазен принципът да не се влошава положението на подсъдимия при обжалване на присъдата от негова страна, освен ако няма съответен протест на

прокурора. Срещу вече отменената присъда от 04.07.2011г. на ОС – гр. Д. по НОХД №293/2011г. е имало протест на прокурора с искане за увеличаване на наказанието на конкретния подсъдим, поради което в случая забраната „Reformatio in pejus“ не е приложима.

Тя не е приложима и по настоящото въззивно решение. Налице е съответен протест на прокурора от Специализираната прокуратура, в който е направено искане именно за отмяна на освобождаването от изтърпяване на наказанията по чл. 66 от НК, приложено от първостепенния съд спрямо подсъдимите Г. Г. и П. Ж..

При извършената инстанционна проверка настоящият въззивен състав не констатира процесуални нарушения на досъдебното производство нито в производството пред първата съдебна инстанция.

АСНС констатира, че първоинстанционният съд се е произнесъл в присъдата съобразно чл. 301 ал.1 т.12 НПК по разноските по делото, като на основание чл. 189 ал.3 от НПК е осъдил всеки от подсъдимите Г., Д. и Ж. да заплати в полза на държавата разноски в размер на по 165, 95 лв.

При служебната проверка на присъдата въззивният съд констатира, че първостепенният съд е пропуснал да се произнесе по веществените доказателства. Такива се явяват по настоящото дело наркотичните вещества /предадени и намиращи се в А. М. – гр. София/, които са били иззети с протоколите за огледи и свързаните с това претърсвания и изземвания, както и опаковките от тях /с изключение на тези наркотични вещества, за които има влязло в сила споразумение за престъпление по чл. 354а ал. 3 от НК между ОП – гр. Д. и подс. Д. К. К. от 17.12.2010г./.. Веществено доказателство, по които първоинстанционният съд не се е произнесъл, се явява и паричната сума в размер на 750 лв., иззета от подсъдимия Д. Д. Д. при извършено претърсване и изземване, намираща се понастоящем на съхранение в банков трезор. Този пропуск може и следва да бъде поправен от първоинстанционния съд по реда на чл. 306 ал.1 т.4 от НПК.

Водим от изложените по-горе мотиви и на основание чл. 337 ал.2 т.2 от НПК Апелативният специализиран наказателен съд, първи наказателен състав,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ присъда №1 от 15.02.2012г. на Специализирания наказателен съд по НОХД №25/2012г. по описа на същия съд, като на основание чл. 337 ал.2 т.2 предл. 2 от НПК **ОТМЕНЯ** освобождаването от изтърпяване на наказанието по чл. 66 от НК по отношение на всеки един от подсъдимите Г. Г. Г. и П. К. Ж. с изпитателен срок от три години, както и постановеното на основание чл. 67 ал.3 от НК през изпитателния срок изпълнение на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 вр. с ал.1 от НК – „задължителна регистрация по настоящ А.“ /гр. Д., ул. „Б.“ №4 /къща/- за подс. Г. и гр. Д., ж.к. „Д.“, бл. 70, вх Д, ет.1, ап.1 – за подс. Ж./ за срок от по три години, с периодичност на явяване и подписване на всеки един от посочените двама подсъдими пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице три пъти седмично.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 61 т.3 вр. с чл. 59 ал.1 предл. 1 от ЗИНЗС първоначален ОБЩ режим на изтърпяване на наказанието от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода по отношение на подсъдимия Г. Г. Г. и в затворническо общежитие от открит тип.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 61 т.3 вр. с чл. 59 ал.1 предл. 1 от ЗИНЗС първоначален ОБЩ режим на изтърпяване на наказанието от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода по отношение на подсъдимия П. К. Ж. и в затворническо общежитие от открит тип.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Върховния касационен съд на РБ в 15-дневен срок от уведомяването по реда на чл. 340 ал.2 предл.2 НПК на страните – подсъдимите, техните защитници и Апелативната специализирана прокуратура.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.